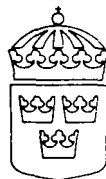

Regeringens proposition

1988/89:101

om den kommunala parkeringsövervakningen

Prop.
1988/89:101

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 16 mars 1989.

På regeringens vägnar

Sten Andersson

Bengt K.Å. Johansson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att kommunerna ges rätt att förordna även arbetstare hos kommunala parkeringsaktiebolag till parkeringsvakter.

Förslaget innebär ändringar i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning.

Dessutom föreslås att lagen förtydligas vad avser förordnande av kommunalt anställda parkeringsvakter.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1989.

Förslag till Lag om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Parkeringsvakter förordnas av kommunen.

Till parkeringsvakter får förordnas arbetstagare hos kommunen, hos andra kommuner eller hos bevakningsföretag som omfattas av lagen (1974:191) om bevakningsföretag.

Till parkeringsvakter får förordnas arbetstagare hos kommunen, hos andra kommuner, *hos kommunala parkeringsaktiebolag* eller hos *sådana* bevakningsföretag som omfattas av lagen (1974:191) om bevakningsföretag.

Som ett förordnande enligt första stycket skall också anses ett beslut av kommunen om anställning som parkeringsvakt eller motsvarande.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 1989

Närvarande: statsrådet S. Andersson, ordförande, och statsråden Göransson, Gradin, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström, Lööv, Persson

Föredragande: statsrådet Johansson

Proposition om den kommunala parkeringsövervakningen

1 Inledning

Föreningen Sveriges kommunala parkeringsbolag, i fortsättningen kallad föreningen, är en frivillig sammanslutning av landets kommunalt ägda parkeringsaktiebolag. Föreningen har i en skrivelse till regeringen den 7 april 1988 begärt förslag om en ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning av innebörd att en kommun tillåts anlita även arbetstagare hos kommunens parkeringsaktiebolag som parkeringsvakter. Skrivelsen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Föreningens skrivelse har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna och en sammanställning av deras yttranden bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Jag tar nu upp den sålunda väckta frågan.

Samtidigt behandlar jag en annan fråga, nämligen formen för förordnandet av sådana parkeringsvakter som är anställda i en kommun.

2 Föredragandens överväganden

2.1 Arbetstagare hos kommunala parkeringsaktiebolag som parkeringsvakter

Mitt förslag: Kommunerna ges möjlighet att förordna arbetstagare hos kommunala parkeringsaktiebolag till parkeringsvakter.

Förslaget genomförs genom att 6 § lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning ändras.

Föreningens begäran: Överensstämmer i huvudsak med mitt förslag.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser ställer sig positiva till den begärda ändringen. *Riksåklagaren* föreslår att en kommun också skall kunna

anlita arbetstagare hos en annan kommuns parkeringsbolag.

Ett par myndigheter är negativa. *Rikspolisstyrelsen* anser sålunda bl.a. att samhällets och kommuninvånarnas ringa möjligheter till insyn i de kommunala bolagen samt den omständigheten att de privatanställda parkeringsvakterna är undantagna från alla former av offentlig kontroll talar mot den föreslagna ändringen. *Trafiksäkerhetsverket* anser att förslaget är otillfredsställande från rättssäkerhetssynpunkt. Enligt verket är det en uppenbar risk för att parkeringsvakternas olika funktioner blir sammanblandade och oklara.

Nuvarande förhållanden: Den rättsliga följderna av att någon stannar och parkerar ett fordon i strid mot gällande bestämmelser och villkor är fortfarande i princip olika beroende på om händelsen inträffar på allmän plats eller på enskilt område, även om regelsystemen under senare tid har gjorts mer likartade.

Sker den på *allmän plats*, kan sålunda parkeringsanmärkning utfärdas. Det innebär att den felande blir skyldig att betala en felparkeringsavgift. Parkeringsanmärkning får utfärdas av en polisman eller av en sådan parkeringsvakt som avses i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning. I lagen (1976:206) om felparkeringsavgift (ändrad senast 1988:1180) regleras detta förfarande.

Parkeringsövervakning på allmän plats är sålunda – liksom andra former av trafikövervakning – primärt en polisiär uppgift.

Enligt 1987 års lag får en kommun emellertid besluta att den skall svara för parkeringsövervakningen inom kommunen, om parkeringsvakter behövs för övervakningen.

Föreskrifterna i 1987 års lag innebär bl.a. följande. Kommunen är skyldig att i samband med att den planerar övervakningen samråda med den lokala polismyndigheten. Parkeringsvakter skall ha genomgått en utbildning, vars innehåll rikspolisstyrelsen utfärdar föreskrifter om i samråd med trafiksäkerhetsverket. Parkeringsvakter skall förordnas av kommunen. Som parkeringsvakter får endast anlitas kommunens arbetstagare eller någon annan kommuns arbetstagare eller arbetstagare hos sådana bevakningsföretag som omfattas av lagen (1974:191) om bevakningsföretag.

En olovlig parkering på *enskilt område*, t.ex. på kommunal tomtmark, kan i stället leda till åtal för egenmäktigt förfarande och eventuellt böter eller också – numera vanligare – till skyldighet att betala en kontrollavgift. Då tillämpas lagen (1984:318) om kontrollavgift vid olovlig parkering (ändrad senast 1988:1181). Det sagda avser bara sådan enskild mark som inte omfattas av lokala trafikföreskrifter om parkering.

Under senare år har många kommuner bildat aktiebolag för att i den formen driva sådan verksamhet som tidigare skötts av verk och nämnder inom den kommunala förvaltningen, bl.a. parkeringsövervakning och förvaltning av parkeringsanläggningar på kommunens tomtmark.

Skälen för mitt förslag: Som Föreningen Sveriges kommunala parkeringsbolag och flera remissinstanser framhåller, skulle befintliga personalresurser kunna utnyttjas bättre, om det blev möjligt att samordna parkeringsövervak-

ning på allmän plats med sådan parkeringskontroll som ett av kommunen ägt parkeringsaktiebolag utför på tomtmark.

Den numera relativt likartade lagregleringen av parkering på allmän plats och parkering på enskilt område bidrar i och för sig till att underlätta en sådan samordning av parkeringsövervakningen som mitt förslag avser att öppna möjligheter till.

Men det gäller att samtidigt slå vakt om de intressen som motiverat de kvarstående skillnaderna mellan regelsystemen.

Det kan exempelvis finnas en viss risk för att en parkeringsvakt, som har till uppgift att kontrollera parkering på såväl allmän som enskild plats och därmed skall tillämpa olika regelsystem, kan komma att blanda samman sina funktioner. Jag vill därför betona att mitt förslag inte innebär någon ändring i kommunernas ledningsansvar enligt 1987 års lag. Det bör också vara möjligt att organisera verksamheten så, att problem av angivet slag inte uppstår. Jag utgår från att kommunerna kommer att göra detta.

En felaktig rättstillämpning uppfattas ofta som mycket stötande av den enskilde. Jag vill därför också betona betydelsen av att kommunerna ägnar sådan uppmärksamhet åt hithörande frågor, att man minimerar risker för felaktig tillämpning av föreskrifter om parkering och stannande av fordon.

Jag förutsätter dessutom självfallet att kommunerna iakttar tillbörlig omsorg, när det gäller att förordna någon till parkeringsvakt och när det gäller att ge parkeringsvakter den utbildning som behövs.

I detta sammanhang kan nämnas att arbete pågår för att organisera en enhetlig utbildning av parkeringsvakter hos de kommunala parkeringsaktiebolagen. Sådana parkeringsvakter skall naturligtvis också genomgå den utbildning som föreskrivs i 5 § i 1987 års lag, innan de förordnas till parkeringsvakter.

Samhällets insyn i och kontroll av parkeringsövervakningen på allmän plats får sålunda inte bli mindre av att också arbetstagare hos kommunala parkeringsaktiebolag anlitas som parkeringsvakter där. Att märka är därvid att bolagen i fråga står under kommunal kontroll. Rimliga rättssäkerhetskrav tillgodoses för övrigt genom möjligheten till överklagande och omprövning av parkeringsanmärkningar. Det bör också framhållas att bl.a. riksdagens ombudsmän ytterst har rätt att granska hur en enskild parkeringsvakt utför sina åligganden på allmän plats, eftersom sådan parkeringsövervakning utgör myndighetsutövning. Oriktig myndighetsutövning kan medföra straff enligt 20 kap. 1 § brottsbalken (jfr även prop. 1988/89:113).

Intresset av offentlig insyn och kontroll talar för att parkeringsaktiebolag med privata intressen inte bör komma i fråga. Mitt förslag omfattar därför inga andra aktiebolag än kommunala, dvs. kommunalt helägda. Förslaget avser också sådana parkeringsaktiebolag som ägnar sig även åt annat än parkeringsövervakning, t.ex. förvaltning av parkeringsplatser. Andra företagsformer än aktiebolag, t.ex. stiftelser, omfattas däremot inte av förslaget.

Ägarförhållandena i ett parkeringsaktiebolag kan vara sådana att bolaget är ett helägt dotterbolag till ett kommunalt helägt aktiebolag, t.ex. ett kommunalt bostadsaktiebolag. Det kan också finnas parkeringsaktiebolag som ägs dels av kommunen och dels av ett annat av kommunen helägt aktiebolag. Slutligen kan det kanske förekomma att två eller flera kommuner

äger ett parkeringsaktiebolag antingen direkt eller indirekt genom andra kommunalt helägda aktiebolag.

Även parkeringsaktiebolag där ägarförhållandena är sådana som nu sagts omfattas av mitt förslag.

En kommun får enligt förslaget till parkeringsvakter också förordna anställda i en annan kommuns parkeringsaktiebolag.

2.2 Förordnande av parkeringsvakter

Mitt förslag: Det skall tydligare framgå av lagen att en anställning i en kommun för att fullgöra parkeringsövervakning är att anse som ett förordnande som parkeringsvakt av kommunen.

Förslaget genomförs genom ett tillägg till 6 § lagen om kommunal parkeringsövervakning.

Skälen för mitt förslag: En av de viktigaste nyheterna i 1987 års lag var att ge varje kommun möjlighet att för sin parkeringsövervakning anlita personal från en annan kommun eller från ett bevakningsföretag. Som en konsekvens härav blev det nödvändigt att på något sätt i lagen markera att inlånad personal handlar på kommunens ansvar och ingår i kommunens organisation för parkeringsövervakning. Detta har – som inledningsvis anförts – skett genom att det i lagtexten angetts att parkeringsvakter förordnas av kommunen (6 § första stycket).

Men såsom ett förordnande är enligt lagen uppenbarligen också att anse det slags förordnande som ligger i ett beslut om anställning i kommunen som parkeringsvakt eller motsvarande, t.ex. som trafikövervakare, oavsett om beslutet har meddelats före eller efter den 1 mars 1987, då 1987 års lag trädde i kraft.

Eftersom det i rättspraxis har förekommit olika uppfattningar om innebörden av 6 § första stycket i detta hänseende, bör enligt min mening ett förtydligande göras, lämpligen genom ett nytt, tredje stycke i paragrafen.

3 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anförts har inom civildepartementet upprättats förslag till en lag om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning.

Lagförslaget är sådant att lagrådets hörande enligt min mening skulle sakna betydelse.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anförts hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att anta lagförslaget.

5 Beslut

Prop. 1988/89:101

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Regeringen
Civildepartementet

Hemställan om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning

Svenska kommunförbundet hemställde hösten 1985 bl.a. att regeringen skulle initiera en ändring av lagen om kommunal trafikövervakning så att trafikövervakning även fick utföras av personal som ej var anställd i kommunen.

Regeringen föreslog sedermera i prop. 1986/87 om kommunal parkeringsövervakning en ny lag som skulle ge kommun rätt att anlita annan kommuns parkeringsövervakare. Det skulle också vara möjligt att som parkeringsövervakare anlita personal anställd vid bevakningsföretag. Lagen antogs och gäller för närvarande.

Flera större kommuner har valt att bilda särskilda bolag för att på tomtmark uppföra, förvalta och bevaka parkeringsanläggningar – både särskilda parkeringshus och traditionella P-platser. Bolagen är helägda av kommunerna. Kommunerna har således fullständig insyn i och kontroll över bolagens verksamhet. Personalen i sådana parkeringsbolag erhåller utbildning i parkeringsjuridiken och har mycket stor praktisk erfarenhet av parkeringsfrågornas teknik och psykologi. Denna personal bör rimligen besitta större vana vid parkering än personalen vid ett bevakningsföretag har.

Utvecklingen av och den definitiva lösningen av parkeringsfrågorna i kommunerna synes i allt högre grad komma att åvila de kommunalt helägda parkeringsbolagen i intimt samarbete med de kommunala förvaltningarna. I de större kommunerna är bolagens bilplatsvolym avsevärt större än resp. gatuförvaltningens. Den nuvarande utformningen av lagen har fått den följden att det kommunala parkeringsbolagets egen personal övervakar invid gata belägna parkeringsplatser medan kommunen ej kan använda samma personal för övervakning av parkeringens efterlevnad på angränsande gatuutrymme utan härvid tvingas utnyttja ett bevakningsföretag. Såväl organisationsmässigt som ekonomiskt är detta olämpligt, sett ur kommunens synpunkt.

Med hänvisning till vad ovan sagts och till *dels* att rättssäkerheten är tillgodosedd genom att de tidigare angivna ägareförhållandena i parkeringsbolagen medger full kommunal insyn, *dels* att personalen vid dessa bolag är specialutbildad och väl så lämpad för parkeringsövervakning som personalen vid bevakningsföretag hemställs att lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning ändras så att den medger att personal vid kommunala parkeringsbolag skall kunna förordnas som parkeringsvakter. § 6 andra stycket lagen om parkeringsövervakning bör härvid erhålla följande lydelse:

”Till parkeringsvakter får förordnas arbetstagare hos kommunen, hos *kommuns parkeringsbolag*, hos andra kommuner eller hos bevakningsföretag som omfattas av lagen (1974:191) om bevakningsföretag.” Prop. 1988/89:101

FÖRENINGEN SVERIGES KOMMUNALA PARKERINGSBOLAG

Carl-G Tollemar
ordförande

över Föreningen Sveriges kommunala parkeringsbolags skrivelse om parkeringsövervakning med arbetstagare hos kommunala parkeringsbolag

1. Inkomna yttranden

Efter remiss har i ärendet yttranden avgetts av riksåklagaren (RÅ), rikspolisstyrelsen (RPS), trafiksäkerhetsverket (TSV), länsstyrelsen i Uppsala län, Stockholms, Göteborgs och Malmö kommuner, Svenska kommunförbundet, Svenska kommunalarbetareförbundet samt Svenska polisförbundet.

RÅ har lämnat över yttranden från överåklagaren i Göteborg och överåklagarna vid regionåklagarmyndigheterna i Göteborg, Vänersborg och Gävle, RPS yttranden från polismyndigheterna i Stockholm, Göteborg, Malmö och Lycksele, länsstyrelsen i Uppsala län yttranden från Enköpings och Uppsala kommuner samt polismyndigheten i Uppsala, Stockholms kommun sammandrag av yttranden som lämnats av kommunens gatunämnd, stadskansliets juridiska avdelning och Stockholms stads Parkerings AB.

2. Remissutfallet i stort

Föreningen Sveriges kommunala parkeringsbolags förslag tillstyrks av de flesta remissinstanserna, nämligen av RÅ, länsstyrelsen i Uppsala län, Stockholms, Göteborgs och Malmö kommuner samt Svenska kommunförbundet.

Svenska kommunalarbetareförbundet är också positiv till den föreslagna lagändringen men tillstyrker den endast under vissa angivna förutsättningar.

Polisförbundet anser att lagen måste skärpas i vissa avseenden, om den föreslagna lagändringen genomförs.

TSV ställer sig tveksamt till den föreslagna lagändringen.

Och RPS anser att den föreslagna lagändringen inte bör genomföras.

3. Närmare synpunkter

Länsstyrelsen i Uppsala län och Malmö kommun har utan vidare yttrande tillstyrkt den föreslagna lagändringen.

Övriga remissinstanser har i huvudsak anfört följande.

Riksåklagaren:

Den ordning som infördes 1987 har såvitt mig är bekant inte medfört några praktiska problem. Frågan om vem som är huvudman för den trafikövervakande personalen i administrativt hänseende är enligt min mening av mindre betydelse jämfört med det förhållandet att det enligt lagen om kommunal parkeringsövervakning är kommunen som beslutar om vem som skall

förordnas till parkeringsvakt. I lagstiftningen finns vidare garantier för att övervakningen fullgörs av parkeringsvakter med erforderlig utbildning.

Jag har således ingen erinran mot förslaget. Möjligen skulle ändringen t.o.m. på sätt överåklagaren vid regionåklagarmyndigheten i Göteborg förespråkade kunna göras något vidare genom att också omfatta en möjlighet för en kommun att förordna arbetstagare hos andra kommuners parkeringsbolag till parkeringsvakter.

Rikspolisstyrelsen:

I parkeringsanläggningar som förvaltas av kommunala parkeringsbolag sker parkering på någon typ av kontraktliknande villkor. Det rättsförhållande som uppstår mellan utnyttjare och parkeringsbolag är med andra ord av civilrättslig natur och tvister mellan dem prövas i civilrättslig ordning. Det är alltså parkeringsjuridik av denna typ som de anställda i parkeringsbolagen nu har att tillämpa.

Det är obestridligen en helt annan sak att tillämpa den offentlighetsrättsliga regleringen om stannande och parkering av fordon. Här blir det fråga om renodlad myndighetsutövning av polisiär natur. Eventuella invändningar mot gjorda parkeringsanmärkningar prövas av polis och kan överklagas till domstol, varvid åklagare för det allmänna talan. Det kan tilläggas att de ändringar i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift och lagen (1984:318) om kontrollavgift vid olovlig parkering som efter lagrådsföredragning nu förbereds i kommunikationsdepartementet kommer att ställa ökade krav på kommunernas parkeringsövervakare.

Frågor om insyn och kontroll är också av grundläggande betydelse i detta sammanhang. I de kommunala parkeringsbolagen kan visserligen de berörda kommunerna utöva viss insyn. Kontroll av verksamheten sker emellertid i allt väsentligt i bolagsrättsliga former. Andra samhällsorgan och kommuninnevånarna själva har mycket små möjligheter att utöva insyn i och kontroll av bolagens verksamhet.

Till det anförda kommer att personalen hos de kommunala parkeringsbolagen – till skillnad från kommunens personal – är att anse som privatanställd. En ändring i enlighet med förslaget skulle innebära att den myndighetsutövning som det här är fråga om skulle överlämnas till personer som är undantagna från alla former av offentlig kontroll.

Regeringen har så sent som år 1987 prövat den fråga som nu på nytt aktualiseras i föreningens skrivelse. I propositionen med förslag till lag om kommunal parkeringsövervakning anförde departementschefen bl.a. följande i frågan om att anordna kommunal parkeringsövervakning med personal som är anställd hos enskilda företag (prop. 1986/87:51 s. 7–8):

”Med hänsyn till denna möjlighet dock begränsas till att gälla sådan personal som är anställd hos bevakningsföretag. Dessa företags verksamhet står enligt lagen (1974:191) om bevakningsföretag (omtryckt 1980:588) under offentlig kontroll.”

Rikspolisstyrelsen, som noterar att det då aktuella lagförslaget inte granskades av lagrådet, kan ansluta sig till detta uttalande.

Trafiksäkerhetsverkets grundinställning är den att parkeringsövervakning bör kunna få utföras av enskilda om det kan ske i från rättssäkerhetssynpunkt betryggande former. Mot den bakgrunden tillstyrkte verket kommunförbundets framställning hösten 1985 till regeringen om att parkeringsövervakning skulle kunna få utföras av personal anställd vid bevakningsföretag eller hos annan kommun.

Av den nu aktuella framställningen framgår att rättssäkerhetsintresset anses tillgodosett genom kommunens möjligheter till insyn i dess parkeringsbolag och personalens lämplighet. Framställningen ger dock vid handen att skälet för en ändring av lagstiftningen är att det för kommunerna är organisatoriskt och ekonomiskt olämpligt att inte låta det kommunala parkeringsbolagets personal samtidigt övervaka den offentligt rättsliga parkeringen och tomtmarksparkeringen.

En sådan ordning kan inte anses tillfredsställande från rättssäkerhetssynpunkt. Den innebär att parkeringsvakternas tjänstgöring samtidigt skulle kunna komma att omfatta arbetsuppgifter som utan någon egentlig åtskillnad innebär såväl myndighetsutövning som inte. Risker är därmed uppenbara att de olika funktionerna som parkeringsövervakare blir sammanblandade och oklara för personalen. Även för allmänheten skulle förhållandet kunna komma att framstå som oklart, inte minst då det tänkta systemet innebär att personalen, oavsett vilken parkering som övervakas, sannolikt skulle vara uniformerade och försedda med tjänstetecken på sätt som krävs för vakter som avses i lagen om kommunal parkeringsövervakning. Trafiksäkerhetsverket ställer sig därför tveksamt till den föreslagna lagändringen.

Stockholms kommun:

Parkeringsövervakningen fungerar långt ifrån tillfredsställande och respekten för parkeringsbestämmelserna är mycket låg. Det är troligt att konkurrensen mellan olika företag om att få sköta övervakningen leder till effektivare övervakning.

Lagen bör därför ändras så att det blir möjligt för andra företag utöver kommunala parkeringsbolag, bevakningsföretag och kommuner att få förordna sin personal som parkeringsvakter. Det är dock viktigt att personalen får god yrkeskompetens genom gedigen utbildning och att det finns tillgång till juridisk expertis.

Göteborgs kommun:

Vi ser positivt på den föreslagna lagändringen. För vår del skulle lagändringen innebära att vi fick ett större rekryteringsunderlag, vilket i sig är bra.

Kommunförbundet:

Styrelsen delar de synpunkter som framförs i parkeringsbolagsföreningens skrivelse och anser att det är praktiskt och lämpligt att arbetstagare vid

kommunens parkeringsbolag ska kunna anlitas som parkeringsvakter. Förbundet tillstyrker därför parkeringsbolagsföreningens förslag.

Förbundet utgår ifrån att ändringen avser såväl av kommunen helägda parkeringsbolag som andra kommunala dotterföretag med motsvarande arbetsuppgifter samt parkeringsbolag där flera intressenter finns, men där kommunen har ett avgörande inflytande. Detta bör klargöras under lagstiftningsarbetet.

Svenska kommunalarbetareförbundet:

Förbundet avvisade tidigare ändring av lagen om kommunal trafikövervakning. Förbundet ansåg bl.a. att en privatisering och avveckling av kommunens samlade ansvar för trafikövervakningen riskerade allmänhetens/trafikanternas förtroende för rättssäkerhet och lika behandling. Nu liggande förslag att också kunna förordna anställda vid de kommunala parkeringsbolagen som trafikövervakare är dock med tanke på rådande rättsläge en utveckling åt rätt håll. Genom att kommunen ges möjlighet att via de kommunala parkeringsbolagen återta sitt samlade ansvar för parkeringsövervakningen kan troligen förtroendet för verksamheten stärkas.

Under förutsättning att kommunen tillåts ha full insyn i de kommunala parkeringsbolagen och personalen ges en fullgod utbildning kan förbundet således tillstyrka föreliggande förslag. Anställda i kommunala parkeringsbolag bör vara väl så kompetenta att handha trafikövervakningsverksamhet som bevakningsföretag. Sett ur kommunens synvinkel talar också rationella och ekonomiska skäl för en ändring i lagen om kommunal trafikövervakning i enlighet med vad som föreslås.

Svenska polisförbundet:

Förbundet har sedan länge gett uttryck för en kritisk hållning till den utveckling som medfört att parkeringsövervakning kommit att styras mer av kommersiella än trafikpolitiska målsättningar.

Detta synsätt ligger också till grund för att vi är kritiska till det framlagda förslaget som vi menar ger ytterligare näring åt en redan felaktig inriktning.

Ett parkeringsbolag är genom lagstiftning tvingad att göra affärsmässiga bedömningar av sin verksamhet. Detta förhållande är i sig en begränsning för kommunens möjlighet att styra verksamheten i vart fall på strikt trafikpolitiska grunder.

Parkeringsövervakning uppfattas dessutom av medborgarna som en form av myndighetsutövning med en trafikpolitisk målsättning som grund.

Personalen vid parkeringsbolag saknar i dag den utbildning som innehas av den personal som professionellt handhar parkeringsövervakningen i t.ex. Stockholm. Ett realiserande av förslaget skulle därmed kunna medföra att olika arbetssätt och tolkningar av gällande praxis kan uppstå.

Med anledning av ovanstående är det förbundets uppfattning att om en ändring sker i gällande lagstiftning på så sätt som föreslås måste lagen kompletteras på följande punkter:

- en för alla i parkeringsövervakning verksamma likvärdig utbildning

- gemensam ledningsorganisation för att arbeta mot likvärdiga mål och efter en gemensam policy
- att avgifter för felparkering endast får tillföras och fördelas av kommunen.

Innehåll

Regeringens proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 1989	3
1 Inledning	3
2 Föredragandens överväganden	3
2.1 Arbetstagare hos kommunala parkeringsaktiebolag som parkeringsvakter	3
2.2 Förordnande av parkeringsvakter	6
3 Upprättat lagförslag	6
4 Hemställan	6
5 Beslut	7
<i>Bilaga 1</i> Föreningen Sveriges kommunala parkeringsbolags skrivelse	8
<i>Bilaga 2</i> Sammanställning av remissyttranden	10

